

അശുഅറാഅ്
(കവികൾ)¹

അദ്ധ്യായം - 26

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

1. ത്യാ--സീൻ--മീം.

2. സുവ്യക്തമായ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ചന്ദ്രങ്ങളാണിവ.

3. അവർ വിശ്വാസികളാകാത്തതിന്റെ പേരിൽ നീ നിന്റെ ജീവൻ നശിപ്പിച്ചേക്കാം.

4. എന്നാൽ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ മേൽ ആകാശത്ത് നിന്ന് നാം ഒരു ദുഷ്ടാന്തം ഇറക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. അനേകം അവരുടെ പിരടികൾ അതിന് കിഴൊതുങ്ങുന്നതായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

5. പരമകാരുണികന്റെ പക്കൽ നിന്ന് ഏതൊരു പുതിയ ഉത്ബോധനം വന്നെത്തുമ്പോഴും അവർ അതിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകാതിരുന്നിട്ടില്ല.

6. അങ്ങനെ അവർ നിഷേധിച്ചു തള്ളിയിരിക്കയാണ്. അതിനാൽ അവർ ഏതൊന്നിനെ പരിഹസിക്കുന്നവരായിരുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള വൃത്താന്തങ്ങൾ അവർക്ക് വന്നെത്തിക്കൊള്ളും.

7. ഭൃമിയിലേക്ക് അവർ നോക്കിയില്ലേ? എല്ലാ മികച്ച സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നും എത്രയാണ് നാം അതിൽ മുളപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

لَعَلَّكَ بَمَعْ تَفْسِكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّتْ

أَعْيُنُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا

عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهٖ

بِئْسَ هَؤُلَاءِ ﴿٦﴾

أَوْ لَعْنَةُ الرَّبِّ إِلَى الْأَرْضِ كَرِهْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

كِرِيمٍ ﴿٧﴾

¹ 224-ാം വചനത്തിൽ കവികളെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് ഇപ്രകാരം പേർ നൽകപ്പെട്ടത്.

8. തീർച്ചയായും അതിൽ ഒരു ദൃഷ്ട്യാന്തമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധികപേരും വിശ്വാസികളായില്ല.

9. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാകുന്നു പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയും.

10, 11. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് മൂസായെ വിളിച്ചുകൊണ്ട്, നീ ആ അക്രമികളായ ജനങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് അതായത്, ഫിരഔന്റെ ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക് ചെല്ലുക, അവർ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നില്ലേ? (എന്നു ചോദിക്കുക) എന്ന് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ശ്രദ്ധേയമത്രെ).

12. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ രക്ഷിതാവേ, അവർ എന്നെ നിഷേധിച്ചു തള്ളുമെന്ന് തീർച്ചയായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

13. എന്റെ ഹൃദയം ഞെരുങ്ങിപ്പോകും. എന്റെ നാവിന് ഒഴുകുണ്ടാവുകയില്ല. അതിനാൽ ഹാറൂന് കൂടി നീ സന്ദേശം അയക്കേണമേ.

14. അവർക്ക് എന്റെ പേരിൽ ഒരു കുറ്റം ആരോപിക്കാനുണ്ട്.¹ അതിനാൽ അവർ എന്നെ കൊന്നേക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

15. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: ഒരിക്കലുമില്ല, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കൊണ്ട് നിങ്ങളിരുവരും പോയിക്കൊള്ളുക. തീർച്ചയായും നിങ്ങളോടൊപ്പം നാം ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

16, 17. എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ ഫിരഔന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന്, ഇസ്രായിൽ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ آتِنِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۗ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَيَّ هَارُونَ ﴿١٣﴾

وَلَهُمْ عَلَىٰ ذُنُوبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾

فَأَيُّهَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ

¹ മൂസാനബി(ﷺ) അബദ്ധത്തിൽ കോപ്റ്റുകളിൽ ഒരാളെ കൊല്ലാനിടയായ സംഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം 28:15ൽ വരുന്നുണ്ട്.

സന്തതികളെ ഞങ്ങളോടൊപ്പം അയച്ചു തരണം എന്ന നിർദ്ദേശവുമായി ലോക രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ദൂതന്മാരാണ് ഞങ്ങൾ എന്ന് പറയുക.

18. അവൻ (ഫിരഔൻ) പറഞ്ഞു: കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നെ ഞങ്ങൾ വളർത്തിയില്ലേ? നിന്റെ ആയുസ്സിൽ കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നീ കഴിച്ചുകൂട്ടിയുണ്ടുണ്ട്.

19. നീ ചെയ്ത നിന്റെ ആ(ദുഷ്)പ്രവൃത്തി നീ ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി¹ നീ നന്ദികെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു.

20. അദ്ദേഹം (മുസാ) പറഞ്ഞു: ഞാൻ അന്ന് അതു ചെയ്യുകയുണ്ടായി എന്നാൽ ഞാൻ പിഴവ് പറ്റിയവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു.²

21. അങ്ങനെ നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഭയം തോന്നിയപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോയി. അനന്തരം എന്റെ രക്ഷിതാവ് എനിക്ക് തത്ത്വജ്ഞാനം നൽകുകയും, അവൻ എന്നെ ദൂതന്മാരിൽ ഒരാളാക്കുകയും ചെയ്തു.

22. എനിക്ക് നീ ചെയ്തുതന്നതായി നീ എടുത്തു പറയുന്ന ആ അന്യഗ്രഹം ഇസ്രായീൽ സന്തതികളെ നീ അടിമകളാക്കി വെച്ചു. ³

الْعَامِينَ ﴿١٧﴾

أَنْ أُرْسِلَ مَعَنَا بِنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلِئْتَ فِينَا مِ

عُمرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَ كِ أَلَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ

الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾

فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ لِمَا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

وَوَيْلٌ لَّيَعْمَةُ تَمَّهَا عَلَى أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي

إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾

¹ ഉപരി സൂചിതമായ കൊലപാതകത്തെപ്പറ്റി തന്നെയാണ് പരാമർശം.
² ഒരു കയ്യേറ്റം തടയാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് മുസാനബി(ﷺ) തന്റെ എതിർപക്ഷക്കാരനെ മുഷ്ടി ചുരുട്ടി ഇടിക്കുകയും, അത് മരണഹേതുവാകുകയുമാണുണ്ടായത്.
³ 'എനിക്ക് നീ ചെയ്തുതന്നതായി നീ എടുത്തു പറയുന്ന ആ അന്യഗ്രഹം ഇസ്രായീൽ സന്തതികളെ നീ അടിമകളാക്കി വെച്ചു എന്നതാണല്ലോ! എന്നുമാകാം അർത്ഥം.
ഫിരഔൻ മുസാനബി(ﷺ)ക്ക് ചെയ്തു കൊടുത്തതായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച സഹായങ്ങളൊന്നും സദ്ദേശത്തോടുകൂടി ചെയ്തതല്ല. ഇസ്രായീലരുടെ നേരെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ക്രൂരതയുടെ ഫലമായി ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ചില സംഭവവികാസങ്ങളുടെ ഭാഗം മാത്രമാണ് അതൊക്കെ. അല്ലാഹുവിന്റെ അലംഘ്യമായ വിധി ഫിരഔനെക്കൊണ്ട് അ

23. ഫിര്ട്സൺ പറഞ്ഞു: എന്താണ് ഈ ലോകരക്ഷിതാവ് എന്ന് പറയുന്നത്?

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

24. അദ്ദേഹം (മൂസാ) പറഞ്ഞു: ആ കാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവയ്ക്കിടയിലുള്ളതിന്റെയും രക്ഷിതാവായാണ്. നിങ്ങൾ ദൃഢവിശ്വാസമുള്ളവരാണെങ്കിൽ.

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾

25. അവൻ (ഫിര്ട്സൺ) തന്റെ ചുമട്ടുമുള്ളവരോട് പറഞ്ഞു: എന്താ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നില്ലേ?

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ وَالْأَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾

26. അദ്ദേഹം (മൂസാ) പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കളുടെ രക്ഷിതാവുമത്രെ (അവൻ).

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿٢٦﴾

27. അവൻ (ഫിര്ട്സൺ) പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട നിങ്ങളുടെ ഈ ദൂതനുണ്ടല്ലോ തീർച്ചയായും അവൻ ഒരു ഭ്രാന്തൻ തന്നെയാണ്.

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾

28. അദ്ദേഹം (മൂസാ) പറഞ്ഞു: ഉദയസ്ഥാനത്തിന്റെയും അസ്തമയസ്ഥാനത്തിന്റെയും അവയ്ക്കിടയിലുള്ളതിന്റെയും രക്ഷിതാവത്രെ (അവൻ). നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ.

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

29. അവൻ (ഫിര്ട്സൺ) പറഞ്ഞു: ഞാനല്ലാത്ത വല്ല ആരാധനയും നിസ്രികരിക്കുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നിന്നെ ഞാൻ തടവുകാരുടെ കൂട്ടത്തിലാക്കുന്നതാണ്.

قَالَ لَيْنَ أَخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾

30. അദ്ദേഹം (മൂസാ) പറഞ്ഞു: സ്വഷ്ടമായ എന്തെങ്കിലും തെളിവു ഞാൻ

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

ങ്ങനെ ചെയ്തിച്ചു എന്ന് പറയുന്നതാകും കൂടുതൽ ശരി. ഈ വസ്തുത വ്യംഗ്യമായി സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഫിര്ട്സന്റെ അവകാശവാദത്തെ മൂസാനബി(ﷺ) അപമാസ്യമായി തള്ളിക്കളയുന്നു.

നിനക്ക് കൊണ്ടു വന്നു കാണിച്ചാലും (നീ സമ്മതിക്കുകയില്ലേ?)

31. അവൻ (ഫിരഔൻ) പറഞ്ഞു: എന്താൽ നീ അതു കൊണ്ടുവരിക. നീ സത്യവാന്മാരിൽപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ.

32. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം (മുസാ) തന്റെ വടി താഴെയിട്ടു. അപ്പോഴതാ അത് പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു സർപ്പമായി മാറുന്നു.

33. അദ്ദേഹം തന്റെ കൈ പുറത്തേക്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴതാ അത് കാണികൾക്ക് വെള്ളനിറമാകുന്നു.

34. തന്റെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രമുഖരോട് അവൻ (ഫിരഔൻ) പറഞ്ഞു: തിരിച്ചു യാത്രയും ഇവൻ വിവരമുള്ള ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരൻ തന്നെയാണ്.

35. തന്റെ ജാലവിദ്യകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്തു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

36. അവർ പറഞ്ഞു: അവനും അവന്റെ സഹോദരനും താങ്കൾ സാവകാശം നൽകുക. ആളുകളെ വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ നഗരങ്ങളിലേക്ക് താങ്കൾ ദൂതന്മാരെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക.

37. എല്ലാ വിവരമുള്ള ജാലവിദ്യക്കാരെയും അവർ താങ്കളുടെ അടുത്ത് കൊണ്ട് വരട്ടെ.

38. അങ്ങനെ അറിയപ്പെട്ട ഒരു ദിവസം¹ നിശ്ചിതമായ ഒരു സമയത്ത് ജാലവിദ്യക്കാർ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെട്ടു.

قَالَ قَاتِلٌ يُدْعَىٰ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ لِي عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ شُجُبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ لِلْمَلَإِحْوَلةِ إِنَّ هَذَا السَّحْرُ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ لِسِحْرِهِ
فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْعَىٰ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾

يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

فَجُمِعَ السَّحْرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾

¹ അത് ഒരു ഉൽസവദിവസമായിരുന്നു. വലിയ സദസ്സുണ്ടാകാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ ദിവസം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്.

39.ജനങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു: നിങ്ങൾ സമ്മേളിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ?

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

40.ജാലവിദ്യക്കാരാണ് വിജയികളാകുന്നതെങ്കിൽ നമുക്ക് അവരെ പിന്തുടരാനല്ലേ!

لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْعَالِيِينَ ﴿٤٠﴾

41.അങ്ങനെ ജാലവിദ്യക്കാർ വന്നെത്തിയപ്പോൾ ഫിരഔനോട് അവർ ചോദിച്ചു: ഞങ്ങളാണ് വിജയികളാകുന്നതെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലമുണ്ടായിരിക്കുമോ?

فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةَ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَيُّنَا لَنَا لَاجِرٌ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْعَالِيِينَ ﴿٤١﴾

42.അവൻ (ഫിരഔൻ) പറഞ്ഞു: അതെ, തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ സാമീപ്യം നൽകപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും.

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴿٤٢﴾

43.മുസാ അവരോട് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്ക് ഇടാനുള്ളതെല്ലാം ഇട്ടുകൊള്ളുക.

قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُقِفُونَ ﴿٤٣﴾

44.അപ്പോൾ തങ്ങളുടെ കയറുകളും വടികളും അവർ ഇട്ടു. അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ഫിരഔന്റെ പ്രതാപം തന്നെയാണ സത്യം! തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കും വിജയികൾ.

فَالْقَوْمَاجِبَاحُهُمْ وَعَصَبِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْعَالِيُونَ ﴿٤٤﴾

45.അനന്തരം മുസാ തന്റെ വടി താഴെയിട്ടു. അപ്പോഴതാ അത് അവർ വ്യാജമായി നിർമ്മിച്ചിരുന്നതിനെയെല്ലാം വിഴുങ്ങിക്കളയുന്നു.

فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ خَلْقٌ مِمَّا يَافِكُونَ ﴿٤٥﴾

46. അപ്പോൾ ജാലവിദ്യക്കാർ സാഷ്ടാംഗത്തിലായി വിണു.

فَالْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾

47. അവർ പറഞ്ഞു: ലോകരക്ഷിതാവിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

48.അതായത് മുസായുടെയും ഹറൂന്റെയും രക്ഷിതാവിൽ.

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾

49.അവൻ (ഫിരഔൻ) പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അനുവാദം തരുന്നതിനു

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُمْ قَبْلَ أَنْ أَدْنَ لَهُمْ آتَانَهُ

മുമ്പായി നിങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചുവെന്നോ? തീർച്ചയായും ഇവൻ നിങ്ങൾക്ക് ജാലവിദ്യ പഠിപ്പിച്ച നിങ്ങളുടെ തലവൻ തന്നെയാണ്. വഴിയെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളൂ. തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ കൈകളും നിങ്ങളുടെ കാലുകളും, എതിർവശങ്ങളിൽ നിന്നായിക്കൊണ്ട്¹ ഞാൻ മുറിച്ചുകളയുകയും, നിങ്ങളെ മുഴുവൻ ഞാൻ ക്രൂശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

50. അവർ പറഞ്ഞു: കുഴപ്പമില്ല. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നവരാകുന്നു.

51. ഞങ്ങൾ ആദ്യമായി വിശ്വസിച്ചവരായതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് ഞങ്ങൾക്ക് ഹൊറൂത്തു തരുമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആശിക്കുന്നു.

52. മുസാക്ക് നാം ബോധനം നൽകി: 'എന്റെ ദാസന്മാരെയും കൊണ്ട് രാത്രിയിൽ നീ പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളുക. തീർച്ചയായും (ശത്രുക്കൾ) നിങ്ങളെ പിന്തുടരാൻ പോകുകയാണ്.'

53. അപ്പോൾ ഫിരഔൻ ആളുകളെ വിളിച്ചു കൂട്ടാൻ പട്ടണങ്ങളിലേക്ക് ദൂതന്മാരെ അയച്ചു.

54. 'തീർച്ചയായും ഇവർ കുറച്ചുപേർ മാത്രമുള്ള ഒരു സംഘമാകുന്നു.

55. തീർച്ചയായും അവർ നമ്മെ അരിശം കൊള്ളിക്കുന്നവരാകുന്നു.

56. തീർച്ചയായും നാം സംഘടിതരും ജാഗരൂകരുമാകുന്നു.' (എന്നിങ്ങനെ

لَكَيُرِيدَ الَّذِي عَامَرَ السَّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْمُونَ
لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ
وَأَصْلَبَتِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾

قَالُوا لَا صَبِيرٌ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾

إِنَّا نَضَعُ آبَآءَنَا بِمَا نَبَاخَطِبُنَا أَن كُنَّا
أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

* وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَسْرِ بِعِبَادِيٰ إِلَيْكُمْ
مُتَّعُونَ ﴿٥٢﴾

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾

وَأَنَّهُمْ لَنَا عَلَاظُونَ ﴿٥٥﴾

وَأِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ ﴿٥٦﴾

¹ ഒന്നുകിൽ വലതുകൈയും ഇടതുകാലും കൂടി, അല്ലെങ്കിൽ ഇടതുകൈയും വലതുകാലും കൂടി.

വിളിച്ചു പറയാനാണ് ഫിർഔൻ നിർദ്ദേശിച്ചത്.)

57, 58. അങ്ങനെ തോട്ടങ്ങളിൽ നിന്നും നീരുറവകളിൽ നിന്നും ഭൗണ്ടാരങ്ങളിൽ നിന്നും മാനുഷമായ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും നാം അവരെ പുറത്തിറക്കി.

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾

59. അപ്രകാരമത്രെ (നമ്മുടെ നടപടി) അതൊക്കെ ഇസ്രായിൽ സന്തതികൾക്ക് നാം അവകാശപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.¹

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾

60. എന്നിട്ട് അവർ (ഫിർഔനും സംഘവും) ഉദയവേളയിൽ അവരുടെ (ഇസ്രായിലുരുടെ) പിന്നാലെ ചെന്നു.

فَاتَّبَعُوهُمْ مُتَسْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

61. അങ്ങനെ രണ്ട് സംഘവും പരസ്പരം കണ്ടപ്പോൾ മുസായുടെ അനുചരന്മാർ പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും നാം പിടിച്ചിലകപ്പെടാൻ പോകുകയാണ്.

فَلَمَّا تَرَ أَتْرَافَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى

إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦١﴾

62. അദ്ദേഹം (മുസാ) പറഞ്ഞു: ഒരിക്കലുമില്ല, തീർച്ചയായും എന്നോടൊപ്പം എന്റെ രക്ഷിതാവുണ്ട്. അവൻ എന്നിക്ക് വഴികാണിച്ചുതരും.

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾

63. അപ്പോൾ നാം മുസായ്ക്ക് ബോധനം നൽകി; നീ നിന്റെ വടി

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ

¹ ഫിർഔനും കൂട്ടരും മുങ്ങിനശിച്ചതിനുശേഷം ഇസ്രായിലുൾ ഈജിപ്തിൽ താമസമാക്കിയോ? ഈജിപ്തിൽ നിന്നുള്ള പുറപ്പാടിന് ശേഷം ഇസ്രായിലുൾ അവിടെത്തന്നെ പുനരധിവസിച്ചിട്ടായിട്ടെന്ന് വെണ്ടിതമായ പരാമർശമൊന്നും ഖുർആനിലില്ല. പുറപ്പാടിന് ശേഷം അവർ സിനായിൽ അലഞ്ഞു തിരിയുകയും, പതിറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷം അവർ വാഗ്ദത്ത ഭൂമിയിൽ (ഫലസ്തീനിൽ) പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തതായിട്ടാണ് ഖുർആനിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. ഈ കാരണത്താൽ 'അതൊക്കെ ഇസ്രായിൽ സന്തതികൾക്ക് നാം അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു' എന്ന വാക്യത്തിന്, ഈജിപ്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിന് തുല്യമായ സുഖസൗകര്യങ്ങളൊക്കെ പിൽക്കാലത്ത് ഫലസ്തീനിൽ അവർക്ക് നൽകി എന്നാണ് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ വിശദീകരണം നൽകിയിട്ടുള്ളത്.

ഫിർഔൻ മുങ്ങിനശിച്ച ഉടനെ ഇസ്രായിലുൾ ഈജിപ്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി കൂറെകാലം അവിടെ താമസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുന്ന ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഉണ്ട്. അവർ ഈ വാക്യം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ എടുക്കുന്നു. പ്രാചീന ഈജിപ്തിനെ പറ്റിയുള്ള ആധുനിക പഠനങ്ങൾ ഈ അഭിപ്രായത്തിന് പിൻബലം നൽകുന്നതായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

കൊണ്ട് കടലിൽ അടിക്കൂ എന്ന്. അങ്ങനെ അത് (കടൽ) വിളരുകയും എന്നിട്ട് (വെള്ളത്തിന്റെ) ഓരോ പൊളിയും വലിയ പർവ്വതം പോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

64. മറ്റവരെ (ഫിർഔൻ പക്ഷം)യും നാം അതിന്റെ അടുത്തെത്തിക്കുകയുണ്ടായി.

65. മുസായെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുള്ളവരെയും മുഴുവൻ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി.

66. പിന്നെ മറ്റവരെ നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു.

67. തീർച്ചയായും അതിൽ (സത്യനിഷേധികൾക്ക്) ഒരു ദുഷ്ടാനുജ്ഞയുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധികപേരും വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല.

68. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ് പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയും.

69. ഇബ്രാഹീമിന്റെ വൃത്താന്തവും അവർക്ക് നീ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുക.

70. അതായത് നിങ്ങൾ എന്നെന്തിനെന്നാണ് ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് തന്റെ പിതാവിനോടും, തന്റെ ജനങ്ങളോടും അദ്ദേഹം ചോദിച്ച സന്ദർഭം.

71. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ ചില വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുകയും അവയുടെ മുമ്പിൽ ഭജനമിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

72. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവരത് കേൾക്കുമോ?

أَبْحَرًا فَانْتَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

وَأَرْزَأْنَا قَوْمَ الْأَخْيَرِينَ ﴿٦٤﴾

وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْيَرِينَ ﴿٦٦﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾

وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ نَبَأُ بَرِّهِمْ ﴿٦٩﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا عَافِيَةً ﴿٧١﴾

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾

73. അഥവാ, അവർ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്യുമോ?

أَوْ يَضُرُّوكُمْ أَوْ يُصْرِفُونَ ﴿٧٣﴾

74. അവർ പറഞ്ഞു: അല്ല, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു (എന്നു മാത്രം).

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

75, 76. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അപ്പോൾ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കളും ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്തിനെയാണെന്ന് നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുനോക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾

77. എന്നാൽ അവർ (ദൈവങ്ങൾ) എന്റെ ശത്രുക്കളാകുന്നു. ലോകരക്ഷിതാവ് ഒഴികെ.

فَأِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِيَ إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

78. അതായത് എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ.

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

79. എന്നിക്ക് ആഹാരം തരികയും കുടിനീർ തരികയും ചെയ്യുന്നവൻ.

وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

80. എന്നിക്ക് രോഗം ബാധിച്ചാൽ അവനാണ് എന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നത്.

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

81. എന്നെ മരിപ്പിക്കുകയും പിന്നീട് ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

82. പ്രതിഫലത്തിന്റെ നാളിൽ ഏതൊരുവൻ എന്റെ തെറ്റ് പൊറുത്തു തരുമെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നുവോ അവൻ.

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

83. എന്റെ രക്ഷിതാവേ, എന്നിക്ക് നീ തത്ത്വജ്ഞാനം നൽകുകയും എന്നെ നീ സജ്ജനങ്ങളോടൊപ്പം ചേർക്കുകയും ചെയ്യേണമേ.

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

84. പിൻകാലക്കാർക്കിടയിൽ എന്നിക്ക് നീ സൽകീർത്തി ഉണ്ടാക്കേണമേ.

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

85. എന്നെ നീ സുഖസമ്പൂർണ്ണമായ

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അവകാശികളിൽ പെട്ടവനാക്കേണമേ.

86. എന്റെ പിതാവിനു നീ പൊറുത്തു കൊടുക്കേണമേ. തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം വഴിപിഴച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുന്നു.

وَأَعْرِضْ لآبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

87. അവർ (മനുഷ്യർ) ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം എന്നെ നീ അപമാനത്തിലാക്കരുതേ.

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾

88, 89. അതായത്, കുറ്റമറ്റ ഹൃദയവുമായി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ചെന്നവർക്കൊഴികെ സ്വന്തോ സന്താനങ്ങളോ പ്രയോജനപ്പെടാത്ത ദിവസം.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

إِلَّا مَنَ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

90. (അന്ന്) സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് സ്വർഗം അടുപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

91. ദുർമാർഗികൾക്ക് നരകം തുറന്നു കാണിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

وَبُرِّرَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

92, 93. 'അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചിരുന്നതെല്ലാം എവിടെപ്പോയി? അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയോ, സ്വയം സഹായം നേടുകയോ ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? എന്ന് അവരോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

مِن دُونِ اللَّهِ هَلْ يَبْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَظِرُونَ ﴿٩٣﴾

94, 95. തുടർന്ന് അവരും (ആരാധ്യന്മാർ) ആ ദുർമാർഗികളും ഇബ്ലീസിന്റെ മുഴുവൻ സൈന്യങ്ങളും അതിൽ (നരകത്തിൽ) മുഖം കുത്തി വീഴ്ത്തപ്പെടുന്നതാണ്.

فَكَجَّبُوا فِيهَا هَمًّا وَالْعَاوِينَ ﴿٩٤﴾

وَجُنُودَ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾

96. അവിടെ വെച്ച് അന്യോന്യം വഴക്ക് കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അവർ പറയും:

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾

97, 98. അല്ലാഹുവാണ സത്യം! നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങൾ ലോകരക്ഷിതാവിനോട് തുല്യത കൽപിക്കുന്ന സമയത്ത് ഞങ്ങൾ വ്യക്തമായ വഴികേടിൽ തന്നെയായിരുന്നു.

قَالَ اللَّهُ إِنَّ كُنْتُمْ لِيَ صَالِحِينَ ﴿٩٧﴾

إِذْ نَسُواكُمْ يَوْمَ تَبَايَعْتُمْ إِذْ كُنْتُمْ كَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

99. ഞങ്ങളെ വഴി പിഴപ്പിച്ചത് ആ കുറ്റവാളികളല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല.

وَمَا أَصَلْنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾

100. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് ശുപാർശക്കാരായി ആരുമില്ല.

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾

101. ഉറ്റ സുഹൃത്തുമില്ല.

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾

102. അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കൊന്നു മടങ്ങിപ്പോകാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ. എങ്കിൽ ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലാകുമായിരുന്നു.

فَلَوْ أَن لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

103. തീർച്ചയായും അതിൽ (മനുഷ്യർക്ക്) ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധികപേരും വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാകുന്നു പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയും.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

105. നൂഹിന്റെ ജനത ദൈവദൂതന്മാരെ നിഷേധിച്ചു തള്ളി.

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾

106. അവരുടെ സഹോദരൻ നൂഹ് അവരോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: 'നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നില്ലേ?

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾

107. തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൂതനാകുന്നു.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾

108. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٨﴾

109. ഇതിന്റെ പേരിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല. എനിക്കുള്ള പ്രതിഫലം ലോകരക്ഷിതാവിൽ നിന്ന് മാത്രമാകുന്നു.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുക.'

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١٠﴾

111. അവർ പറഞ്ഞു: നിന്നെ പിൻ തുടർന്നിട്ടുള്ളത് ഏറ്റവും താഴ്ന്ന ആളുകളായിരിക്കെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയോ?

﴿قَالُوا لَأَنزَلْنَاكَ وَأَتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ﴾

112. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി എനിക്ക് എന്തറിയാം?¹

﴿قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

113. അവരെ വിചാരണ നടത്തുക എന്നത് എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ബാധ്യത മാത്രമാകുന്നു. നിങ്ങൾ ബോധമുള്ളവരായെങ്കിൽ!

﴿إِنْ حَسِبْتُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوَ تَشْعُرُونَ﴾

114. സത്യവിശ്വാസികളെ ഞാൻ ഒരിക്കലും ആടിക്കളയുന്നതല്ല.

﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾

115. ഞാൻ വ്യക്തമായ ഒരു താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാകുന്നു.

﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾

116. അവർ പറഞ്ഞു: നൂഹേ, നീ (ഇതിൽനിന്നു) വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നീ എറിഞ്ഞുകൊല്ലപ്പെടുമ്പോൾ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും.

﴿قَالُوا لَيْن لَّمْ تَنْتَهَ بِسُوحٍ لَّكَ كُنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾

117. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ രക്ഷിതാവേ, തീർച്ചയായും എന്റെ ജനത എന്നെ നിഷേധിച്ചു തള്ളിയിരിക്കുന്നു.

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ﴾

118. അതിനാൽ എനിക്കും അവർക്കുമിടയിൽ നീ ഒരു തുറന്ന തീരുമാനമെടുക്കുകയും, എന്നെയും എന്റെ കൂടെയുള്ള വിശ്വാസികളെയും നീ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണമേ.

﴿فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجَّيْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

119. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും ഭാരം നിറക്കപ്പെട്ട കപ്പലിൽ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി.

﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِ الْمَشْحُونِ﴾

¹ അവരുടെ കർമ്മമാണ് അവരുടെ താഴ്ചക്കും, ഉയർച്ചക്കും നിദാനം. കർമ്മങ്ങളുടെ കണക്ക് എനിക്കറിയില്ല. അല്ലാഹുവാണ് കണക്ക് നോക്കി പ്രതിഫലം നിശ്ചയിക്കുന്നവൻ. അതിനാൽ നിങ്ങൾ തരം താഴ്ത്തുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെ നിങ്ങളുടെ പ്രീതിക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ ആട്ടിയകറ്റുകയില്ല എന്നർത്ഥം.

120. പിന്നെ ബാക്കിയുള്ളവരെ അതിനുശേഷം നാം മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

121. തിർച്ചയായും അതിൽ (മനുഷ്യർക്ക്) ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധികപേരും വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല.

122. തിർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാകുന്നു പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയും.

123. ആദ്യ സമുദായം ദൈവദൂതന്മാരെ നിഷേധിച്ചു തള്ളി.

124. അവരുടെ സഹോദരൻ ഹുദ് അവരോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: നിങ്ങൾ സൂക്ഷമത പാലിക്കുന്നില്ലേ?

125. തിർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൂതനാകുന്നു.

126. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

127. ഇതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്നിങ്ങുള്ള പ്രതിഫലം ലോകരക്ഷിതാവിൽ നിന്ന് മാത്രമാകുന്നു.

128. വ്യഥാ പൊങ്ങച്ചം കാണിക്കുവാനായി എല്ലാ കുന്നിൻ പ്രദേശങ്ങളിലും നിങ്ങൾ പ്രതാപ ചിഹ്നങ്ങൾ (ഗോപുരങ്ങൾ) കെട്ടിപ്പൊക്കുകയാണോ?

129. നിങ്ങൾക്ക് എന്നെന്നും താമസിക്കാമെന്ന ഭാവേന നിങ്ങൾ മഹാസൗധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയുമാണോ?

130. നിങ്ങൾ ബലം പ്രയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിഷ്ഠൂരന്മാരായിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ ബലം പ്രയോഗിക്കുന്നു.

تُرَاعَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ آلَاتِنْتَفُونَ ﴿١٢٤﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾

وَتَتَّخِذُونَ مَصَابِعَ لَعْنَتِكُمْ تَخَذُونَ ﴿١٢٩﴾

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَارِينَ ﴿١٣٠﴾

131. ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا 131

132. നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ അറിയാവുന്നവ (സുഖസൗകര്യങ്ങൾ) മുഖേന നിങ്ങളെ സഹായിച്ചവനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക.

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ 132

133,134. കന്നുകാലികളും സന്താനങ്ങളും തോട്ടങ്ങളും അരുവികളും മുഖേന അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിച്ചിരിക്കുന്നു.

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمِ وَبَيْنَ 133

وَجَنَّتِ وَعُيُونٍ 134

135. നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഭയങ്കരമായ ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷ തീർച്ചയായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.'

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ 135

136. അവർ പറഞ്ഞു: 'നി ഉപദേശം നൽകിയാലും, ഉപദേശിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയില്ലെങ്കിലും ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സമമാകുന്നു.

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ تَنْتَبِهْ 136

أَوْ عَظِيمٍ 136

137. ഇത്¹ പൂർവ്വികന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം തന്നെയാകുന്നു.

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ 137

138. ഞങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരല്ല'

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ 138

139. അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിച്ചുതള്ളുകയും, അതിനാൽ നാം അവരെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തീർച്ചയായും അതിൽ (മനുഷ്യർക്ക്) ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധികപേരും വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَ نَارُ إِيْن فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا 139

كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ 139

¹ ഇത് എന്ന വാക്ക് കൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് അവരുടെ മതാചാരമാകാം. 'ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ മതം ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം തന്നെയാകുന്നു. അത് ഞങ്ങൾ കൈവെടിയിരുത്തില്ല' എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ ഈ വാക്യത്തിന്റെ വിവക്ഷ. അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ പറ്റിയുമാകാം 'ഇത്' എന്ന സൂചന. 'നി പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ -- വിശിഷ്യാ പരലോക ശിക്ഷയെപ്പറ്റിയുള്ള താക്കീതുകൾ -- പഴഞ്ചന്മാർ പറഞ്ഞു ശിക്ഷിച്ച കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അതൊന്നും യാഥാർത്ഥ്യമല്ല' എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ ആ വാക്കിന്റെ വിവക്ഷ.

140. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാകുന്നു പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയും.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

141. മമുദ് സമുദായം ദൈവദൂതന്മാരെ നിഷേധിച്ചു തള്ളി.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾

142. അവരുടെ സഹോദരൻ സാലിഹ് അവരോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: 'നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നില്ലേ?

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾

143. തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൂതനാകുന്നു.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

144. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾

145. നിങ്ങളോട് ഞാൻ ഇതിന്റെ പേരിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എനിക്കുള്ള പ്രതിഫലം ലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് മാത്രമാകുന്നു.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عِنْدَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾

146. ഇവിടെയുള്ളതിൽ (സമൃദ്ധിയിൽ) നിർഭയരായിക്കഴിയാൻ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കപ്പെടുമോ?

أَتَذْكُرُونَ فِي مَا هُمْ بِآمِنِينَ ﴿١٤٦﴾

147, 148. അതായത് തോട്ടങ്ങളിലും, അരുവികളിലും, വയലുകളിലും കൂല ഭാരം തൂങ്ങുന്ന ഈന്തപ്പനകളിലും¹

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾
وَرُوعٍ وَخَلٍ طَلْعَهَا هُضِيِّهٖ ﴿١٤٨﴾

149. നിങ്ങൾ സന്തോഷ പ്രമത്തരായിക്കൊണ്ട് പർവ്വതങ്ങളിൽ വീടുകൾ തുരന്നുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَتَنْجَثُونَ مِنَ الْجِبَالِ يُبُوتًا فَاذْرِهِينَ ﴿١٤٩﴾

150. ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾

151, 152. ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കു

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾

¹ ഐശ്വര്യപൂർണ്ണമായ ഈ ജീവിതം എന്നെന്നും ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ നിങ്ങൾ അനുവദിക്കപ്പെടുമെന്ന് കരുതുന്നുണ്ടോ? എന്നർത്ഥം.

കയും, നന്മ വരുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായ അതിക്രമകാരികളുടെ കൽപന നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പോകരുത്

153. അവർ പറഞ്ഞു: 'നീ മാരണം ബാധിച്ചവരിൽ പെട്ട ഒരാൾ മാത്രമാകുന്നു.

154. നീ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ നീ സതുവാനാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ വല്ല ദുഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടുവരൂ.

155. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇതാ ഒരു ഒട്ടകം. അതിന് വെള്ളം കുടിക്കാൻ ഒരു ഊഴമുണ്ട്. നിങ്ങൾക്കും ഒരു ഊഴമുണ്ട്; ഒരു നിശ്ചിത ദിവസത്തിൽ.

156. നിങ്ങൾ അതിന് യാതൊരു ദ്രോഹവും ഏൽപിക്കരുത്. (അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം) ഭയങ്കരമായ ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടും.

157. എന്നാൽ അവർ അതിനെ വെട്ടിക്കൊന്നു. അങ്ങനെ അവർ ഭേദക്കാരായിത്തീർന്നു.

158. ഉടനെ ശിക്ഷ അവരെ പിടികൂടി. തിർച്ചയായും അതിൽ (മനുഷ്യർക്ക്) ഒരു ദുഷ്ടാന്തമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധികപേരും വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല.

159. തിർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാകുന്നു പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയും.

160. ലുത്തിന്റെ ജനത ദൈവദൂതന്മാരെ നിഷേധിച്ചുതള്ളി.

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٣﴾

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٤﴾

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٥﴾

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٦﴾

وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٥٧﴾

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٨﴾

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْزَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٩﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦١﴾

1 നീ ഇങ്ങനെ അസാധാരണമാംവിധം സംസാരിക്കുന്നതും മറ്റും നിനക്ക് ഏതോ മാരണം ബാധിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു എന്നർത്ഥം.

161. അവരുടെ സഹോദരൻ ലുത്താവ് അവരോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: 'നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നില്ലേ?

إِذْ قَالَ لَهُمُّ أُخُوهُرُ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

162. തിർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൂതനാകുന്നു.

إِنِّي لَكُمُ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾

163. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും എന്നെ അന്യസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٦٣﴾

164. ഇതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്നിങ്ങുള്ള പ്രതിഫലം ലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് മാത്രമാകുന്നു.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾

165, 166. നിങ്ങൾ ലോകരിൽ നിന്ന് ആണുങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയും, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ ഇണകളെ വിട്ടുകളയുകയുമാണോ? അല്ല, നിങ്ങൾ അതിക്രമകാരികളായ ഒരു ജനത തന്നെ.

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

167. അവർ പറഞ്ഞു: ലുത്തേ, നീ (ഇതിൽ നിന്ന്) വിരമിച്ചില്ലെങ്കിൽ തിർച്ചയായും നീ (നാട്ടിൽ നിന്ന്) പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും.

قَالُوا لَيْن لَمْ يَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾

168. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: തിർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയെ വെറുക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലാകുന്നു.

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾

169. (അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു:) എന്റെ രക്ഷിതാവേ, എന്നെയും എന്റെ കുടുംബത്തെയും ഇവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നീ രക്ഷപ്പെടുത്തേണമേ.

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

170. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തെയും മൂഴുവൻ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി.

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾

171. പിന്മാറി നിന്നവരിൽ ഒരു കിഴവി ഒഴികെ.¹

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾

172. പിന്നീട് മറ്റുള്ളവരെ നാം തകർത്തു കളഞ്ഞു.

فَدَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾

173. അവരുടെ മേൽ നാം ഒരു തരം മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. താക്കിതു നൽകപ്പെട്ടവർക്ക് ലഭിച്ച ആ മഴ എത്ര മോശം!²

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَنسَاءَ مَطَرُ الْمُنذِرِينَ ﴿١٧٣﴾

174. തീർച്ചയായും അതിൽ (മനുഷ്യർക്ക്) ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധികപേരും വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

175. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ് പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയും.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

176. 'ഐക്കത്തി'ൽ (മരക്കൂട്ടങ്ങൾ കിടയിൽ) താമസിച്ചിരുന്നവരും³ ദൈവദൂതന്മാരെ നിഷേധിച്ചുതള്ളി.

كَذَّبَ أَصْحَابُ كَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾

177. അവരോട് ശുഐബ് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: 'നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നില്ലേ?

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

178. തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൂതനാകുന്നു.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾

179. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٧٩﴾

180. ഇതിന്റെ പേരിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്നിക്കുള്ള പ്രതിഫലം ലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് മാത്രമാകുന്നു.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عِلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾

¹ അത് ലുത്നബി(عليه السلام)യുടെ അവിശ്വാസിനിയായ ഭാര്യയായിരുന്നു.
² ഒരു തരം ചുടുകല്ലുകൾ അവരുടെ മേൽ വർഷിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്ന് 15:74ൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.
³ മദ്യൻ ദേശത്തിനടുത്തായിരുന്നു 'ഐക്കത്തു'കാർ താമസിച്ചിരുന്നത്.

181. നിങ്ങൾ അളവു പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുക. നിങ്ങൾ (ജനങ്ങൾക്ക്) നഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലാകരുത്.

﴿أَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَلَا تَكُونُوا مِنَ

الْمُخْسِرِينَ﴾

182. കൃത്രിമമല്ലാത്ത തുലാസ്സ് കൊണ്ട് നിങ്ങൾ തുക്കുക.

﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطِاسِ الْمُسْتَقِيمِ﴾

183. ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സാധനങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ കമ്മി വരുത്തരുത്. നാശകാരികളായിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കരുത്.

﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَعَوَّفُوا

الْأَرْضَ مُفْسِدِينَ﴾

184. നിങ്ങളെയും പൂർവ്വതലമുറകളെയും സൃഷ്ടിച്ചവനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക.

﴿وَأَنْتُمْ أَلَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحَيَاةَ الْأُولَى﴾

185. അവർ പറഞ്ഞു: 'നി മാരണം ബാധിച്ചവരിൽ ഒരാൾ മാത്രമാകുന്നു.

﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾

186. നി ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാകുന്നു. തിരിച്ചയായും നി വ്യാജവാദികളിൽ പെട്ടവനാണെന്നാണ് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്.

﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ

الْكَاذِبِينَ﴾

187. അതുകൊണ്ട് നി സത്യവാന്മാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ അകാശത്തു നിന്നുള്ള കഷണങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മേൽ നി വിഴ്ത്തുക.

﴿فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كَمَا مَنَّ السَّمَاءُ إِذْ كُنْتَ

مِنَ الصَّادِقِينَ﴾

188. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി എന്റെ രക്ഷിതാവ് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

﴿قَالَ رَبِّي عَلَّمَ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾

189. അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിച്ചു തള്ളി. അതിനാൽ മേഘത്തണൽ മുടിയ ദിവസത്തെ ശിക്ഷ അവരെ പിടികൂടി.¹ തിരിച്ചയായും അത് ഭയങ്കരമായ ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷ തന്നെയായിരുന്നു.

﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلُمَةِ إِنَّهُ رَكَانٌ

عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾

¹ ഒരു മേഘപടലം അവരുടെ മീതെ പ്രതൃക്ഷപ്പെടുകയും, അതിൽ നിന്ന് അവരുടെ മേൽ തി വർഷിക്കപ്പെടുകയുമാണുണ്ടായതെന്ന് വ്യാഖ്യാതാക്കൾ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

190. തീർച്ചയായും അതിൽ (മനുഷ്യർക്ക്) ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധികപേരും വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

191. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാകുന്നു പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയും.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

192. തീർച്ചയായും ഇത് (ഖുർആൻ) ലോക രക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചത് തന്നെയാകുന്നു.

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾

193,194. വിശ്വസ്താത്മാവ് (ജിബ്രിൽ) നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അതും കൊണ്ട് ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിന്റേതാക്കിതു നൽകുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ അത്.

نَزَّلَ بِهِ الرُّوحَ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾

195. സ്വപ്നമായ അറബി ഭാഷയിലാണ് (അത് അവതരിപ്പിച്ചത്.)

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾

196. തീർച്ചയായും അത് മുൻഗാമികളുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ട്.¹

وَإِنَّهُ وَلِيُّ رَبِّكَ أُولَئِكَ ﴿١٩٦﴾

197. ഇസ്രായീൽ സന്തതികളിലെ പൺഡിതന്മാർക്ക് അത് അറിയാം എന്ന കാര്യം ഇവർക്ക് (അവിശ്വാസികൾക്ക്) ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കുന്നില്ലേ?²

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ نَأْتِيَهُمُ بِالْعَمَاءِ وَأَنَّا بِأَسْرَىٰ يَلِ ﴿١٩٧﴾

198,199. നാം അത് അനന്ദികളിൽ ഒരാളുടെ മേൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അയാൾ അത് അവർക്ക് ഓതികേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരതിൽ വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നില്ല.

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾

¹ വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ അവതരണത്തെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നതും, അതിന്റെ സത്യതയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതുമായ പല വചനങ്ങളും പൂർവ്വവേദങ്ങളിലുണ്ട്.

² അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാമിനെപ്പോലുള്ള യഹൂദ പൺഡിതന്മാർ വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ ദൈവികതയ്ക്കും, മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ പ്രവാചകത്വത്തിനും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

200. അപ്രകാരം കുറ്റവാളികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നാം അത് (അവിശ്വാസം) കടത്തിവിട്ടിരിക്കുകയാണ്.

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾

201.വേദനയേറിയ ശിക്ഷ കാണുന്നത് വരേക്കും അവരതിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾

202. അവർ ഓർക്കാത്ത നിലയിൽ പെട്ടെന്നായിരിക്കും അതവർക്ക് വന്നെത്തുന്നത്.

فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾

203. 'ഞങ്ങൾക്ക് (ഒരൽപം) അവധി നൽകപ്പെടുമോ?' എന്ന് അപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചേക്കും.

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. എന്നാൽ നമ്മുടെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റിയാണോ അവർ ധൂതികുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?

أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

205, 206. എന്നാൽ നീ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നാം അവർക്ക് കുറെ കൊല്ലങ്ങളോളം സുഖസൗകര്യം നൽകുകയും, അനന്തരം അവർക്ക് താക്കീതു നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ശിക്ഷ അവർക്ക് വരികയും ചെയ്തു.

أَفَرَأَيْتَ إِن مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

207. (എന്നാലും) അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങൾ അവർക്കൊരു പ്രയോജനവും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.¹

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾

208. ഒരു രാജ്യവും നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; അതിന് താക്കീതുകാർ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാതെ.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾

209. ഓർമ്മപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ അത്. നാം അക്രമം ചെയ്യുന്നവനായിട്ടില്ല.

ذُرِّيٌّ وَمَا كُنَّا نَنظُرُ إِلَيْهِمْ ﴿٢٠٩﴾

¹ നീണ്ടകാലത്തെ സമൃദ്ധിയുടെ ഫലങ്ങൾ കൈവശം വെച്ചിരുന്ന സമയത്താണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ വരുന്നതെങ്കിലും ശിക്ഷയെ തടയാനോ ലഘൂകരിക്കാനോ അതൊന്നും ഉപകരിക്കുകയില്ല എന്നർത്ഥം.

210. ഇതുമായി (ഖുർആനുമായി) പിശാചുകൾ ഇറങ്ങിവന്നിട്ടില്ല.¹

وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿١١٠﴾

211. അതവർക്ക് അനുയോജ്യമാവുകയുമില്ല. അതവർക്ക് സാധിക്കുന്നതു മല്ല.

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿١١١﴾

212. തീർച്ചയായും അവർ (ദിവ്യസന്ദേശം) കേൾക്കുന്നതിൽ അകറ്റപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُوفُونَ ﴿١١٢﴾

213. ആകയാൽ അല്ലാഹുവോടൊപ്പം മറ്റൊരു ആരാധനയും നീ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കരുത്. എങ്കിൽ നീ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും.

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿١١٣﴾

214, 215. നിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് നീ താക്കീതു നൽകുകയും, നിന്നെ പിന്തുടരുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നിന്റെ ചിറകുതാഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക.²

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿١١٤﴾

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾

216. ഇനി അവർ നിന്നെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനൊന്നും ഞാൻ ഉത്തരവാദിയല്ലെന്ന് നീ പറഞ്ഞേക്കുക.

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١١٦﴾

217. പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയുമായിട്ടുള്ളവനെ നീ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക.

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿١١٧﴾

218. നീ നിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സമയത്ത് നിന്നെ കാണുന്നവനെത്ര അവൻ.

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿١١٨﴾

219. സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള നിന്റെ ചലനവും (കാണുന്നവൻ).

وَتَقَبَّلَكَ فِي السَّجْدِينِ ﴿١١٩﴾

220. തീർച്ചയായും അവൻ എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമത്രെ.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٠﴾

¹ വിശുദ്ധ ഖുർആനെപ്പറ്റി സത്യനിഷേധികളിൽ ചിലർ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നത് മുഹമ്മദിന് ഒരു പിശാച് ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നതാണ് അതെന്നായിരുന്നു. അതിനെയാണ് ഇവിടെ ചെൺപിക്കുന്നത്.

² അവരോട് അനുകമ്പയോടും കനിവോടും കൂടി പെരുമാറണമെന്നർത്ഥം.

221. (നബിയേ, പറയുക:) ആരുടെ മേലാണ് പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുന്നതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചുതരട്ടെയോ?

222. പെരും നൂണയന്മാരും പാവികളുമായ എല്ലാവരുടെ മേലും അവർ (പിശാചുക്കൾ) ഇറങ്ങുന്നു.

223. അവർ ചെവികൊടുത്തു കേൾക്കുന്നു. അവരിൽ അധികപേരും കള്ളം പറയുന്നവരാകുന്നു.

224. കവികളാകട്ടെ, ദുർമാർഗ്ഗികളാകുന്നു അവരെ പിൻപറ്റുന്നത്.

225, 226. അവർ എല്ലാ താഴ്വരകളിലും അലഞ്ഞു നടക്കുന്നുവരാണെന്നും, തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാത്തത് പറയുന്നവരാണ് അവരെന്നും നി കണ്ടില്ലേ?¹

227. വിശ്വസിക്കുകയും സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, അല്ലാഹുവെ ധാരാളമായി സ്മരിക്കുകയും, അക്രമത്തിനിരയായതിനെത്തുടർന്ന് ആത്മരക്ഷയ്ക്ക് നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്തവർ² ഇതിൽ നിന്നൊഴിവാകുന്നു. അക്രമകാരികൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും; തങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുമറിഞ്ഞ് എങ്ങനെയുള്ള പര്യവസാനത്തിലാണ് എത്തുകയെന്ന്.

هَلْ أُنْتَبِهُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ ﴿٢٢١﴾

نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتُرُهُمْ كِذْبًا وَّكُلُّهُمْ كَاذِبٌ ﴿٢٢٣﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

وَأَنَّهُمْ يَتْلُونَهَا مَا لَا يُفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا
ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ
يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

¹ കവിത ഒരു മാധ്യമമാണ്. നന്മ പോഷിപ്പിക്കുവാനും, തിന്മ വളർത്തുവാനും അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. സമൂഹത്തോട് തങ്ങൾക്ക് ഒരു കടപ്പാടുമില്ലെന്നും, തങ്ങൾക്ക് സുന്ദരമായി ചോദിക്കുന്നതെന്തും ആവിഷ്കരിക്കാനുള്ളതാണ് സാഹിത്യമെന്നുമുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് ഇന്നത്തെപ്പോലെ അന്നും കവികളെ ഏറെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. അഴിഞ്ഞാടുന്ന ലൈംഗികതയും, അപവാദവും, സ്വഭാവഹത്യയുമൊക്കെയായിരുന്നു അന്ന് പല കവികളുടെയും പ്രമേയം. സത്യനിഷേധികൾ കൂലിക്കെടുത്ത കവികൾ നബി(ﷺ)യെ അപഹസിച്ചുകൊണ്ട് കവിതകൾ രചിക്കുകയുമുണ്ടായി. ഇതാണ് 224 മുതൽ 227 കൂടിയുള്ള വചനങ്ങളുടെ അവതരണ പശ്ചാത്തലം. രചനാത്മക ലക്ഷ്യങ്ങളുള്ള കവികളെ 227-ാം വചനം ആക്ഷേപമുക്തരാക്കുന്നു.

² സത്യനിഷേധികളായ കവികളുടെ ഭ്രാന്തനങ്ങൾക്ക് ശക്തിയായ തിരിച്ചടി നൽകിയ മുസ്‌ലിം കവികളെപ്പറ്റിയാണ് ഈ പരാമർശം.